

[« takaisin](#)[Tulosta](#)

Sivun sijainti: Etusivu » LUMin etusivu » 15/06 » Liikuntapolitiikka » Ilkka Lahti: Seurojen verotuksessa monta huomioitavaa asiaa

Ilkka Lahti: Seurojen verotuksessa monta huomioitavaa asiaa

Ilkka Lahti.

Urheiluseurat toimivat Suomessa suurimmaksi osaksi edelleen yhdistysmuotoisesti. Seuroilla on kuitenkin usein mittavaakin varainhankintaa, jossa tulojen verotuksen ratkaisee yhdistyksen verovelvollisuus, yleishyödyllisyys sekä harjoitetun varainhankinnan elinkeinotoiminnan luonne.

SLU:n Taloushallintopäivässä puhuneen verohallituksen ylitarkastaja **Ilkka Lahden** mukaan urheiluseurat ovat turvallisilla vesillä, kun pysytään tuloverolain 23§:n listauksessa luetelluissa verovapaissa tulonhankintamenetelmissä. Kun seura järjestää toimintansa rahoittamiseksi tapahtuman, josta tuloa jää myöhempään toimintaan, on yleishyödyllinen urheiluseura verovapaa tapahtuman tuoton osalta.

Jos yhteisö on periaatteessa verovelvollinen, tarvitaan yleishyödyllisyysarviointi. Jos yhdistyksen toiminta todetaan yleishyödylliseksi, se saa kavennetun verovelvollisuuden, jolloin se maksaa tulo- ja arvonlisäveroa vain niiltä osin kun sen toiminta on elinkeinotoimintaa.

Vain yhteisö voi olla yleishyödyllinen ja yleishyödylliseksi se katsotaan mikäli se toimii yksinomaan ja välittömästi yleiseksi hyväksi ja toiminta ei kohdistu vain rajoitettuun henkilöpiiriin ja se ei tarjoa taloudellista etua toimintaan osallisille.

Kun esimerkiksi yhdistysmuotoinen urheiluseura harjoittaa elinkeinotoimintaa, tulee tämän toiminnan olla tietyllä tavalla alisteisessa suhteessa seuran yleishyödylliseen toimintaan. Tällöin arvioidaan elinkeinotoiminnan laatua ja kuinka läheisesti se liittyy yhteisön yleishyödyllisyyteen. Jos toiminnan painopiste siirtyy elinkeinotoiminnan puolelle, ei yhteisö enää ole yleishyödyllinen.

Elinkeinotoiminnan tunnusmerkkejä

Yleishyödyllinen yhteisö on verovelvollinen tuloverotuksessa vain elinkeinotulosta ja kiinteistötulosta, kun kiinteistö ei ole joko yleisessä tai yleishyödyllisessä käytössä. Arvonlisäverovelvollisuus toteutuu elinkeinotulosta, mutta varallisuus-, perintö-

ja lahjaverosta yleishyödyllinen yhteisö on vapaa.

Yleishyödyllisen yhteisön elinkeinotuloksi ei katsota tilaisuuden järjestämisiä ja siellä tapahtuvaa myyntiä eikä jäsenlehteä. Myös adressien, merkkien, korttien ja viirien ja vastaavien tuotteiden myynti on verovapaata, samoin bingo- ja pelitoiminta. Muulloin verovelvollisuus on arvioitava tapauskohtaisesti.

Kun elinkeinotoiminnan tunnusmerkkejä joudutaan tapauskohtaisesti arvioimaan, huomioidaan ansiotarkoitus, ulospäin suuntautuvuus, itsenäisyys ja jatkuvuus, riskialttius ja kilpailuolosuhteet. Riskialtista toiminnan yleishyödyllisyyden kannalta on suuri liikevaihto, palkattu henkilökunta ja jos kyseinen toiminta muodostaa merkittävän osan yhteisön varainhankinnasta.

”Esimerkiksi adventtikalenterin myynti tulkittiin verovapaaksi toiminnaksi urheiluseuralle, vaikka elinkeinotoiminnan tunnusmerkistön mukaan se toteutettiin ulospäin suuntautuvasti ja ansiotarkoituksessa. Toiminnan ei kuitenkaan katsottu olevan jatkuvaa, joten sitä ei tulkittu elinkeinotoiminnaksi. Eli yhden tunnusmerkin täytyminen ei vielä sinällään määrää varainhankintamuotoa elinkeinotoiminnaksi”, ylitarkastaja Ilkka Lahti muistuttaa.

”Samoin jos urheiluseura ja yritys tekevät yhteistyösopimuksen, jossa esimerkiksi seuran jäsenet myyvät vakuutuksia yrityksen lukuun, tulee toiminnan luonne arvioitavaksi. Jos kyseessä on kampanja, joka kestää vaikkapa kuukauden ja urheiluseura ei myy itse sisältöä, eli vakuutuksia, vaan vakuutus- ja vakuutusyhtiö, ei kyseessä ole elinkeinotoiminta. Jos tämä yhteistyö on jatkuvaa, muuttuu tilanne ongelmallisemmaksi”, antaa Lahti esimerkin.

Myös toisenlaisia esimerkkejä löytyy. Kymmenen kertaa vuodessa ilmestynyt lehti jaettiin jäsenmaksuun sisältyvänä etuna 2 226 jäsenelle ja ilmaisjakeluna 493 henkilölle. Tilattuja vuosikertoja oli 693 kappaletta. Kun lehden levikki ja kokonaistulot huomioitiin, totesi Korkein Hallinto-oikeus äänestystuloksena, että lehteä ei voitu pitää - ja varallisuusverolain tarkoittamana jäsenlehtenä, vaan lehden kertynyt tulo oli yhdistyksen liiketuloa ja näin ollen verotettavaa tuloa.

EU:n alv-direktiivi ei ole iso uhka

Ilkka Lahti kiteyttää vaaran urheiluseurojen varainhankinnan muuttumisesta elinkeinotoiminnaksi: "Jos toiminta on urheiluseuran varsinaiselle toiminnalle vierasta, ollaan aina rajalla. Esimerkiksi kunnat mielellään näkevät iltapäiväkerhotoiminnan siirtyvän urheiluseurojen vastuulle. Tällöin kerhojen toiminnan tulee kuitenkin oleellisesti liittyä urheiluseuran normaaliin toimintaan, eli niiden tulee olla liikuntakerhoja. Jos siellä esimerkiksi tehdään puutöitä tai askarrellaan, se ei enää ole seuratyötä lähellä ja toiminta muuttuu helposti elinkeinotoiminnan puolelle. Eli toiminnan sisältö ratkaisee."

Viime aikoina urheiluseuroja on paljon puhuttanut EU:n arvonlisäverodirektiivi, joka on nähty todellisena uhkana seurojen varainhankinnalle. Ylitarkastaja Ilkka Lahti rauhoittelee kuitenkin seurojen edustajia.

"En näe tätä isona peikkona urheiluseurojen kannalta. Edelleen kuudes alv-direktiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden myöntää voittoa tavoittelemattomille yhteisöille vapautuksen arvonlisäverosta. Tämän erivapauden edellytyksenä on kuitenkin se, ettei alv-vapaa toiminta saa vääristää kilpailua alueella. Esimerkiksi seuran järjestämien aerobic-tuntien ei ole katsottu vääristäneen kilpailua alueella, koska nämä tunnit on mielletty seuran palveluksi, eikä tälle toiminnalle mielikuvatasolla ole kohdistettu esimerkiksi niin suuria laatuvaatimuksia kuin alan yrittäjän tarjoamille palveluille."

Teksti: Henry Järvinen

SLU:n jäsenjärjestöt saavat käyttää tekstiä lähteen mainiten: SLU, Liikunnan ja Urheilun Maailma 15/06, Henry Järvinen, www.slu.fi.

[« Takaisin](#)

30.7.2012 klo 11:09:04